

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/851/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210457
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814210457.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Mikláňkovej v právnej veci navrhovateľa: UK Profit, spol. s r.o., so sídlom v Nitre, Hornočermánska 797/59, IČO: 35 937 815, zastúpeného JUDr. Ivanou Zmekovou, advokátkou v Bratislave, Zámocká 18, proti odporkyni: D. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, o zaplatenie 375,05 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 24. júna 2015, č. k. 5C/103/2015-78, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým uplatnil proti odporkyni nárok na zaplatenie 375,05 eur s príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 v sume 87,22 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne z 375,05 eur od 28.09.2013 do zaplatenia. V odôvodnení rozsudku uviedol svoje skutkové zistenia, podľa ktorých odporkyňa uzatvorila dňa 22.2.2007 s právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľňou a.s. zmluvu o splátkovom úvere č. 0372909362, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver v sume 23.000,- Sk, t.j. 763,45 eur. Odporkyňa sa zaviazala uhradiť navrhovateľovi, resp. jeho právnemu predchodcovi úver spolu s úrokom vo výške 18,4% ročne v 48 mesačných splátkach po 740,- Sk, t.j. 24,56 eur. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.3.2007 s tým, že ďalšie splátky boli splatné vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.2.2011. V zmluve bol dohodnutý poplatok za správu úveru v sume 60,- Sk, t.j. 1,99 eur mesačne, RPMN je v zmluve uvedená vo výške 26,43%. Zo zmluvy vyplýva, že odporkyňa súhlasila, aby si banka pri splácaní pohľadávky vykonávala inkaso z inkasného účtu vo výške a periodicite splátok. Z návrhu navrhovateľa vyplýva, že odporkyňa nezabezpečila na inkasnom účte dostatok finančných prostriedkov, aby bolo možné realizovať inkaso v dohodnutých termínoch. Z toho dôvodu došlo k porušeniu zmluvy, pretože úver nebol riadne a včas splácaný. Dňa 27.9.2013 došlo medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a spoločnosťou DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom v Trnave, k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE, na základe ktorej bola na spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o., postúpená aj pohľadávka voči odporkyni vo výške celkom 462,27 eur, z čoho istina predstavuje 375,05 eur a úrok z omeškania sumu 87,22 eur. Slovenská sporiteľňa a.s. postúpenie pohľadávky oznámila odporkyni listom zo dňa 11.10.2013. V priebehu konania dňa 8.9.2014 došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok medzi navrhovateľom a spoločnosťou DPS financial consulting, s.r.o., na základe ktorej prešla pohľadávka voči odporkyni na navrhovateľa. Navrhovateľ preto požiadal súd o zmenu účastníka konania podľa § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Súd uznesením zo dňa 17.3.2015 č.k. 5C/103/2015-56 pripustil zmenu účastníkov konania na strane navrhovateľa. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno

vyhovieť. Medzi účastníkmi konania existoval záväzkovo právny vzťah na základe zmluvy o úvere. Právny vzťah medzi účastníkmi konania považoval jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v spojení s ust. § 879j Občianskeho zákonníka). To, že v danej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva aj z ustanovenia § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere. Vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. uvádza, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis (uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených súvislostiach). Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do Občianskeho zákonníka aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch. Vyplýva to i zo znenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veta druhá, podľa ktorej možno vyvodiť, že spotrebiteľ si zmluvou nemôže zhoršiť postavenie, ktoré by inak mal pri aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka ako celku. Súd teda dospel k záveru, že na spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka sa vzťahujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (nie Obchodného zákonníka), teda i ustanovení o premlčaní. V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi (resp. právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou) došlo uzavretiu zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorého boli odporkyňi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 763,46 eur a odporkyňa sa zaviazala dlžnú sumu uhradiť spolu s úrokom v pravidelných 48 mesačných splátkach. Rovnako nebolo sporné, že odporkyňa si povinnosti zo zmluvy neplnila. V konaní bolo tiež zistené, že konečná splatnosť úveru nastala dňa 20.2.2011. Od tohto dňa začala plynúť navrhovateľovi (jeho právnemu predchodcovi) premlčacia doba 3 roky na uplatnenie nároku voči odporkyňi. Navrhovateľ si teda mohol svoj nárok uplatniť najneskôr dňa 20.2.2014. Návrh však bol na súd podaný až dňa 11.6.2014, teda po uplynutí premlčacej doby. Odporkyňa v konaní námietku premlčania voči nároku navrhovateľa nevzniesla, v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. však súd na premlčanie musel prihliadnuť z úradnej povinnosti. Úspešnej odporkyňi náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal včas odvolanie. Navrhol zmeniť rozsudok okresného súdu a jeho návrhu vyhovieť, eventuálne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Deklaroval uplatnenie odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c), d), f) O.s.p. Namietla nesprávne právne posúdenie otázky premlčania nároku navrhovateľa. Podľa jeho názoru, uplatnený nárok v čase podania návrhu nebol premlčaný. Návrh bol podaný 11.06.2014, pred účinnosťou novely zák. č. 102/2014 Z. z., ktorou bol zmenený § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého pre spotrebiteľské právne vzťahy sa vždy použijú prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali použiť normy obchodného práva. Novela nadobudla účinnosť 13. júna 2014 (čl. XIV. novely), pritom návrh vo veci bol podaný 11.06.2014, preto sa mala otázka premlčania posudzovať podľa Obchodného zákonníka, ktorý upravuje premlčaciu dobu štvorročnú.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že žalovanú sumu 375 eur už uhradila, „nechce zostať na ulici, ako to dnešní exekútori robia“. Súčasne pripojila pokladničný doklad o hotovostnom vklade v Slovenskej sporiteľni, a.s., zo dňa 15.06.2015. Vyjadrenie odporkyne k odvolaniu a pokladničný doklad okresný súd zaslal aj navrhovateľovi, ktorý na uvedené listiny nereagoval.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Rozsudok okresného súdu vychádza zo správne zisteného skutkového stavu, na ktorý okresný súd aplikoval správne právne predpisy. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá kritériám ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je úplné, správne a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 sa odvolací súd s dôvodmi negatívneho rozhodnutia okresného súdu o uplatnenom nároku navrhovateľa identifikoval v celom rozsahu. Odvolacia námietka navrhovateľa smeruje proti aplikácii právnej úpravy inštitútu premlčania v Občianskom zákonníku a domáha sa aplikácie premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka, ktorý

má upravenú dlhšiu premlčaciu dobu - štvorročnú. Svoj názor odôvodňuje tým, že novela ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z., je účinná až od 13.06.2014. Návrh na začatie konania podal 11.06.2014, teda pred účinnosťou novely, preto na uplatnený nárok nemožno aplikovať uvedenú novelu, ktorá pre spotrebiteľské právne vzťahy určila prednostné použitie Občianskeho zákonníka.

Podľa názoru navrhovateľa sa v predmetnej veci posudzuje premlčanie podľa predpisov Obchodného zákonníka, kde je premlčacia doba štvorročná a jeho právo sa nepremlčalo.

S uvedeným právnym názorom odvolateľa sa odvolací súd nestotožnil.

1. Právna úprava v zákone č. 102/2014 Z. z. zmenila a doplnila niekoľko právnych predpisov, ktorými sa má zabezpečiť vyššia úroveň právnej ochrany spotrebiteľov ako slabšej strany v spotrebiteľských právnych vzťahoch.

Ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ex presis verbis ustanovuje prioritu aplikácie inštitútov Občianskeho zákonníka pred Obchodným zákonníkom. Uvedená právna úprava je síce systematicky zaradená v hmotnoprávnom predpise, ale z hľadiska svojho obsahu má procesnoprávny charakter, pretože určuje, ktorý predpis, v prípade spotrebiteľského právneho vzťahu je potrebné aplikovať. Ak platí princíp, že súd aplikuje procesný predpis, ktorý je platný a účinný v čase prejednávania a rozhodnutia vo veci, potom neobstojí názor navrhovateľa, že jeho nárok nie je premlčaný, pretože v čase podania návrhu na začatie konania sa inštitút premlčania spravoval Obchodným zákonníkom.

2. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že právna úprava pred účinnosťou novely umožňovala pri posudzovaní premlčania nároku aplikovať občianskoprávnu úpravu, ako to napokon správne a precízne odôvodnil okresný súd vo svojom rozsudku.

Uvedené vyplývalo z ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale aj z charakteru právneho vzťahu založeného úverovou zmluvou, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru, ktorý sa spravoval lex specialis - zákonom č. 288/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedený predpis neobsahuje niektoré právne inštitúty, ani inštitút premlčania, preto sa otázka premlčania nároku posudzuje podľa všeobecnej právnej úpravy, ktorým je Občiansky zákonník.

Obchodný zákonník je tiež osobitným predpisom - má charakter lex specialis, ku ktorému je Občiansky zákonník tiež všeobecným predpisom, ktorého ustanovenia platia pre obchodnoprávne vzťahy subsidiárne.

Identicky to platí aj pre právne vzťahy a nároky z nich založené spotrebiteľským úverom podľa zák. č. 288/2001 Z. z.

Okresný súd preto správne posúdil ex offa (§ 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) otázku premlčania uplatneného nároku a po zistení, že nárok navrhovateľa je premlčaný, návrh zamietol.

Úspešná odporkyňa má právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., náhradu trov však neuplatnila (§ 151 ods. 1), preto jej náhrada trov nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .